valiselt ja pikkamisi. „Minu arvates peaks täna öösi suur vihm tulema.“

„Tänan sind,“ ütles Siisi-Lii. „Siis peame küll ööks koju sõitma, sest vihmapiisad on liiga suured ja tugevad, ning teevad mulle haiget.“

„Mis sa seal keelega kraabid?“ küsis Malle, nähes tigu juba tükk aega karedanahalise keelega lehti viilimas.

Enne kui tigu sai vastata, et ta niiviisi sööb, muutus ilm hämaraks. Kuuldes kohinat kõrgusest kihutasid hiired lähema sõnajala alla. Peidupaigast nägid nad õhust laskuvat alla suurt tugevat lindu, kes haaras teo noka vahele, kadudes sellega niisama kiiresti kõrgusse. Hiired väristasid turjanahka ega usaldanud kohe lagedale tulla. Nukud olid sündmusest samuti ehmunud.

Rahunedes ja hoolega ringi vaadates asusid hiired jälle jooksma. Läbi mustikametsa jõudes hüüdis Siisi-Lii:

„Kas näete seal eemal punaseid katuseid, see ongi Anle-tädi Punaseene suvila.“

Hiired peatusid toreda kuplitaolise suure kärbseseene ees, mille ligiduses kasvas veel kaks väiksemat

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 64